

РЕШЕНИЕ

№ 3130

гр. София, 11.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 20.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **2738** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на П. А. В. от [населено място], чрез адв. Д., срещу т.2 от решение № РД-01-111 от 27.02.2023г. на директора на дирекция „Канцелария и административно обслужване“ при МЗ, в която е обективиран изричен отказ на административния орган да предостави на жалбоподателя достъп до обществена информация по т.2 и 3 от заявление от 13.02.2023г.

Жалбоподателят твърди, че процесният отказ не е мотивиран, като не е посочено съответно правно основание за отказ съгласно чл. 37 от ЗДОИ. Не е посочено, че исканата информация представлява държавна или служебна тайна. Не са изложени и фактически мотиви в какво се състои заплахата за уязвимост на информационните активи на МЗ. Твърденията, че исканата информация касае единствено МЗ – от една страна, и че разкриването ѝ може да повиши риска за правата на субектите на данни – от друга, са противоречиви и взаимно изключващи се. Същото се отнася и до т.1 от заявлението, по което обаче е предоставен достъп до исканата информация. Не е обяснено по какъв начин достъпът до информацията може да засегне конкретно и действително съответния интерес и да създаде риск. Поради това жалбоподателят смята, че исканата информация е обществена и неправилно е ограничен достъпът до нея. Обосновава и надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ, който ответникът не е обсъдил. Предвид изложеното жалбоподателят моли съда да отмени процесния отказ и да върне преписката на административния орган с указания да предостави достъп до исканата информация в

определен от съда срок. Претендира разноски.

Ответникът - директора на дирекция „Канцелария и административно обслужване“ при МЗ, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Сочил, че по въпроси две и три от заявлението не се касае за обществена информация, поради което предоставянето ѝ е недължимо. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема следното от фактическа страна:

П. А. В. е подала заявление УРИ 1676288082850 от 13.02.2023г., с т.2 и 3 от което е поискал информация, съдържаща се в копия от договорите или други правни актове със задължителен характер за обработващия лични данни спрямо МЗ като администратор на лични данни, който регламентира предмета и срока на действие на обработването, естеството и целта на обработването, вида лични данни и категориите субекти на данни и правата и задълженията на администратора; при наличие на повече от един договор да се направят копия от всички. С решение № РД-01-11 от 27.02.2023г. на директора на дирекция „Канцелария и административно обслужване“ при МЗ е отказан достъп до обществената информация по т.2 и 3 от заявлението с аргумент, че исканата информация не е свързана с обществения живот на гражданите. Уреждането на отношенията между МЗ и органите, които обработват лични данни от името на МЗ не попада в този обхват. Тези дейности са предмет на договореност между администратора на лични данни и съответния обработващ в съответствие със ЗЗЛД и Регламент ЕС 2016/679. Поради това е направен извод, че исканата информация касае единствено МЗ и съответния обработващ личните данни и не е обществена по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ. Споразуменията между тях съдържат конкретни технически и организационни мерки за осигуряване на необходимото ниво на сигурност на обработването, като публичното им разкриване представлява потенциален източник на заплахата за уязвимостта на информационните активи и ще повиши риска за правата на субектите на данни. Решението е изпратено на жалбоподателя по електронна поща на същата дата, а жалбата срещу него е подадена на 13.03.2023г.

По делото е приложена заповед № РД-01-42 от 26.01.2022г. на министъра на здравеопазването, с която на директора на дирекция „Канцелария и административно обслужване“ при МЗ е възложено да подписва решенията за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация.

Жалбоподателят е представил доклад до министъра на здравеопазването от 02.11.2022г. относно договор за статистическа система с аналитичен характер относно събития, свързани с придобиване на имунитет към S.-CoV-2 за всички български граждани (ИСПИ), както и разпечатки от интернет сайта на МЗ, съдържащи примери за обема от лични данни, които ответникът събира и администрира.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна в законоустановения срок срещу подлежащ на оспорване административен акт. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Постановеният отказ е издаден от компетентен орган. Директорът на дирекция „Канцелария и административно обслужване“ при МЗ е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1, т.1 във връзка с чл. 28, ал.2 от ЗДОИ и заповед № РД-01-42 от 26.01.2022г. на министъра на здравеопазването.

Исканата информация има характера на обществена такава по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. По смисъла на сочената разпоредба такава е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Не е налице легално определение на понятието обществен живот, но то е с достатъчно ясно съдържание - живота на обществото като група хора. С оглед на това всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора, има характер на обществена информация. Но за да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Тоест, информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава исканата от закона специална цел.

Предмет на процесното заявление за достъп е информация, която пряко касае дейността на МЗ по защита на личните данни от информационните масиви, които поддържа за всички граждани в България. Безспорно е, че търсената информация засяга обществения живот в страната. Такава е например Националната здравноинформационна система, Националната информационна система за борба с COVID-19 и др., поддържани от МЗ. Тази информация засяга всички граждани на територията на страната. Поради това споразуменията между МЗ и обработващите личните данни в тези масиви, свързани с естеството и целта на обработването, вида на данните и категориите субекти, за които се отнасят, задълженията и правата на администратора във връзка с опазването им безспорно представляват обществена информация. Тази информация ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение как МЗ осъществява правомощията си по защита на личните данни, които събира и генерира в информационните системи, които поддържа. Търсената информация има характер на служебна обществена информация, тъй като се събира, създава и съхранява по повод дейността на задължения субект. Съгласно чл. 13, ал.1 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен освен ако не попада в изключенията по чл. 13, ал.2 и не е налице обстоятелството по ал.4 от същата разпоредба на ЗДОИ. Достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации); или когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. Достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес (чл. 13, ал.4 от ЗДОИ). В случая исканата информация не попада в ограниченията по чл. 13, ал.2 от ЗДОИ. "Надделяващ обществен интерес" по смисъла на §1, т.6 от ДР на ЗДОИ е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. Надделяващият обществен интерес се презюмира, тъй като предметът на информацията е свързан със законното осъществяване на дейността на министерството на здравеопазването по опазване на личните данни, които събира. Предоставянето на тази информация винаги допринася за повишаване на прозрачността и отчетността в дейността на общината пред обществото.

След като ответникът е задължен субект по ЗДОИ и исканата информация е

обществена, същият дължи предоставянето ѝ. В случая ответникът не е изразил становище, че исканата информация не се съхранява при него, нито има данни да е препратил заявлението по реда на чл. 32 от ЗДОИ или да е уведомил жалбоподателя за липсата ѝ съгласно чл. 33 от съз. Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ. В чл.28, ал.2 ЗДОИ е установено изрично задължение в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица да вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което да уведомят писмено заявителя. Следователно единствената призната от закона възможност за процедиране на заявление за достъп до обществена информация е задълженият субект да постанови изричен акт - решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация, което се връчва лично на заявителя. Изискването за писмено мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта.

Основанията за отказ от предоставяне на обществена информация са посочени в чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ. Ответникът не е посочил нито едно от тях, нито е изложил фактически основания за постановяването му. Няма данни исканата информация да е класифицирана информация или друга защитена тайна, в случаите, предвидени със закон. Самите лични данни безспорно са такава тайна, но в случая не се иска достъп до тях, а до споразумения за защитата им. Доколкото тези споразумения не представляват служебна тайна, то няма пречка да се предостави достъп до информацията относно предмета на тези споразумения, срока на действието им, вида лични данни и категориите субекти на данни, естеството и целта на обработването на тези данни, и правата и задълженията на администратора във връзка със защитата им. Още повече, че тази информация е регламентирана и в съответните нормативни актове, с които е възложено събирането ѝ, като например НАРЕДБА № Н-6 от 21.12.2022 г. за функционирането на Националната здравноинформационна система, НАРЕДБА № 21 от 18.07.2005 г. за реда за регистрация, съобщаване и отчет на заразните болести, и др. Конкретните технически и организационни мерки за защита на данните не са предмет на искането, поради което тяхното предоставяне не се дължи.

Поради това процесният отказ следва да бъде отменен и преписката върната за ново произнасяне на ответника по т.2 и 3 от заявление от 13.02.2023г. При това произнасяне ответникът следва да съобрази казаното по-горе относно характера на исканата информация като обществена със служебен характер и наличието на надделяващ обществен интерес от предоставянето ѝ, който преодолява необходимостта от провеждане на процедура по чл. 31 от ЗДОИ. В случай, че исканата информация съдържа лични данни или защитена тайна, същите следва да бъдат заличени, по аргумент от чл. 2, ал.5 и чл. 37, ал.1, т.1 от ЗДОИ.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на жалбоподателя за разноски в размер на внесената държавна такса от 10лв. и 1000лв. адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ съгласно чл. 38, ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата и пълномощно на л.25, определено съгласно чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 41 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ т.2 от решение № РД-01-111 от 27.02.2023г. на директора на дирекция „Канцелария и административно обслужване“ при МЗ, в която е обективиран изричен отказ на административния орган да предостави на жалбоподателя достъп до обществена информация по т.2 и 3 от заявление от 13.02.2023г.

ВРЪЩА административната преписка на директора на дирекция „Канцелария и административно обслужване“ при МЗ за предоставяне на достъп до посочената обществена информация при спазване на указанията, дадени в мотивите на настоящото решение в 14- дневен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА Министерството на здравеопазването да заплати на адвокат Ю. Л. Д. от САК сумата от 1000 лв. адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА Министерството на здравеопазването да заплати на П. А. В. от [населено място] сумата от 10лв. държавна такса по делото.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Решението съгласно чл. 40, ал.3 от ЗДОИ не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: